

[Landbrugsministeren.]

1949, omtrent er af samme størrelse som forrige år. Det vil være i samfundets interesse, hvis hvedearealerne sættes op, og hvis denne 1 kr.s forhøjelse kan medvirke hertil, vil det være en stor fordel for alle parter her i landet. Hvis vi ikke gennemfører en lov, der sikrer, at vi både i år og i de kommende år får en betydelig hvedehøst i Danmark, som afleveres til befolkningens forsyning med hvedemel og hvedebrød, så vil det blive meget dyrere for os at skaffe tilstrækkeligt korn udefra, idet hveden for det første må købes i dollars — i alt fald har man ingen sikkerhed for, at den kan købes på anden måde —, og dernæst har vi kun sikret os 44 000 t hvede udefra gennem den såkaldte hvedeoverenskomst mellem forskellige lande, hvede, som leveres til en bestemt pris, der svarer så nogenlunde til de priser, som man vil betale de danske landmænd i år efter det forslag, der her foreligger til behandling. Hvis vi skal købe mere end de 44 000 t — og det må man regne med, at vi kommer til, i alt fald ca. 25 000 t måske op mod ca. 50 000 t i år —, så må vi betale en pris, der ligger betydeligt over, måske 20 pct. over den pris, som vi betaler for de 44 000 t, og som vi skal betale de danske landmænd. Derfor er lovforslaget her meget vigtigt både forsyningsmæssigt, økonomisk og valutamæssigt, og jeg anbefaler det til hurtig behandling og gennemførelse.

Wittrup: Jeg finder ingen anledning til at gentage den grundige gennemgang og redegørelse for lovforslaget, som den højtærede landbrugsminister nu lige har givet, men vil kun knytte ganske få bemærkninger til det. Det er glædeligt for såvidt, at vi er i stand til at forsyne os selv med rug til brød. Her har vi jo et lille overskud, men vi har derimod et betydeligt underskud med hensyn til forsyningen med hvedemel. Det er da naturligt, at vi får en lov som denne, der sikrer mod, at den forhåndenværende hvede anvendes til andet formål end menneskeføde, og jeg takker den højtærede landbrugsminister for lovforslagets fremsættelse. Jeg tror det er en meget nødvendig og meget nyttig lov, som vi kun skal være glade ved at få gennemført, og jeg anbefaler lovforslaget til hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Bjerg: Jeg kan ligesom den ærede ordfører for socialdemokratiet fatte mig i korthed. Den højtærede landbrugsminister

har jo givet en udmærket redegørelse for lovforslaget, og da jeg er enig med den højtærede minister om den foreslåede ordning, finder jeg ingen grund til at kommentere de enkelte ting. Vi kan jo fra mit partis side sige, at på grund af de administrationsomkostninger, der altid følger med den slags ordninger, og også rent principielt, ønsker vi at komme bort fra indgreb i den almindelige erhvervsvirksomhed; men nærværende lovforslag har vi ikke noget at indvende imod, men vil tværtimod gerne gå med til det. Jeg finder også, det har interesse, at der dyrkes hvede her i landet, og det er også rigtigt, at den hvede, der dyrkes her, bliver udnyttet til brødforsyningen herhjemme. De priser, som producenterne får, synes jeg er både rimelige og forsvarlige, og jeg mener, at den ordning, som indføres i år, med tillæg for opbevaring af hveden, er en forbedring fra sidste år, hvor der tidligt på efteråret blev tilført så store kvanta korn fra landmændene, at det for mange købmænd og mange af lagrene kneb med, måske ikke alene at opbevare kornet, men måske også for manges vedkommende at rejse kapital til at betale producenterne straks. Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslagets til vedtagelse.

Krup: Mit parti ønsker gerne at medvirke til dette nødvendige og fornuftige lovforslag. Såvidt jeg kan se, er der egentlig kun een vanskelighed; jeg er i hvert fald ikke stødt på flere. Det er den, at lovforslaget ganske vist indfører afleveringspligt for hvede — det er så naturligt —, men det indfører ikke en modtagelsespligt. Der står i lovforslagets § 5, at ministeren kan påbyde, at hvede kun må forhandles af sådanne forhandlere o. s. v., men der står ikke noget om, at landbrugsministeren kan pålægge disse at modtage hveden, når den kommer frem fra landbrugerne. Det synes jeg kan blive en vanskelighed. Der findes jo, heldigvis kan man sige, endnu enkelte store landbrug, der producerer relativt store mængder af hvede. Nogle af disse landbrug er tvunget af udviklingen gået over til brug af mejetærskere, og det kan meget vel tænkes, at en sådan landmand står overfor at skulle aflevere 2 000, ja, op til 3 000 tdr. hvede. Måske er hans økonomi lidt anstrengt, så han også har brug for pengene; det er altså ikke alene et arbejdsspørgsmål, og hvad skal han så gøre, hvis købmanden eller mølleren siger: jeg har ikke brug for mere hvede og